

SLOVENEK.

Političen list za slovenski národ.

Po pošti prejeman veljá: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.
V administraciji prejeman veljá: Za celo leto 13 gl., za pol leta 6 gl. 50 kr., za četrt leta 3 gl. 30 kr., za en mesec 1 gl. 10 kr. V Ljubljani na dom pošiljan veljá 1 gl. 20 kr. več na leto. — Posamezne številke veljajo 7 kr.
Naročnino prejema opravništvo (administracija) in ekspedicija, Semeniške ulice št. 2.

Naznauila (inzerati) se sprejemajo in veljá trispodna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat: 12 kr., če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniški ulici h. št. 2.

Izhaja vsak dan, izvemski nedelje in praznike, ob 1/6. uri popoldne.

Štev. 36.

V Ljubljani, v ponedeljek 15. februvarija 1886.

Letnik XIV.

Državni zbor.

Z Dunaja, 14. februvarija.

Coroninijev predlog.

Razprava o predlogu grofa Coroninija, da naj se pregledovanje in potrjevanje državno-zborskih volitev izroči posebnemu sodišču, trpela je dalje, kakor bi bil kdo pričakoval. S Coroninijem vred bil je kot kum na omenjenem predlogu podpisan tudi še poslanec Jaques. Dozdaj je bilo v navadi, da je v slučaju, ako je več poslancev sprožilo kak predlog, vendar le en sam izmed njih ta predlog pri prvem branji vtemeljeval; v petek pa sta govorila Coronini in Jaques, ter s tem vpeljala neko novo navado, ki razprav ne bo pospešavala, ampak le še bolj zavirala, kakor se je marsikterokrat že dozdej godilo. Sploh se toži, da se vsled nejasnih določb pravičnega reda prav po nepotrebnem že pri prvem branji pričenjajo obširne obravnave, in precej v pričetku tega zasedanja povdarjala se je potreba, da naj bi se v tem oziru premenil pravični red. Namesto tega pa se je z novim izgledom ta razvada le še bolj raztegnila, in namesto enega bodo že pri prvem branji lahko govorili trije, štiri itd., in sicer najmanj po dvakrat, ker ima vsakdo pravico odgovarjati, ako se oglasi kak ugovornik. Coronini in Jaques podpirala sta svoj predlog z navadnimi izgovori, da zbornica ni brez presodkov pri pregledovanju volitev, da večina neče zavreči volitve svojih ljudi, ako so se še tako čudne in nepostavne reči godile, da bodo prenehale burne razprave, ki jih preiskovanje volitev dostikrat povzročuje itd. itd.

Menger, ki je tudi priporočal predlog, se je pa še posebno skliceval na gorenje-avstrijske velikoposestniške volitve, češ, da jih je desnica zavrgla brez vzroka in da je ravno s tistimi tremi glasovi, ki jih je vsled tega vzela levica, zmagala pri šolski postavi. Menger je zlasti povdarjal rabsodbo državne sodnije, ki je izrekla, da se je velikoposestnikom zgodila krivica, ker se je zavrgla njih volitev. G. doktorja bi opomnili, da je ravno ta sodnija preiskavala tudi veliko-posestniško volitev na Kranjskem in da je rabsodila ravno nasprotno, kakor za Gorenje-Avstrijsko. Na Gorenje-Avstrijskem namreč je z liberalno stranko volilo več hišnih posestnikov iz Linea, katerih hiše so pa vpisane v deželni knjigi. Večina državnega zbora je pa rekla, da to niso veliki zemljišni posestniki, da njih glasovi niso bili veljavni, in je zavrgla volitev. Na Kranjskem je bilo tudi par takih glasov sprejetih v volilni imenik velikega posestva, in še s tem razločkom, da so imeli poleg hiš tudi še nekaj zemljišč vpisanih v deželno knjigo? Ali tudi zoper te glasove se je vložila pritožba pri državni sodnji. In kako je ona razločila? Rabsoditi bi bila morala, kakor za Gorenje Avstrijo in dotičnim posestnikom priznati volilno pravico. Toda rabsodila je ravno narobe in dotičnim posestnikom Ljubljanskim zanikala volilno pravico. Ktera rabsodba je bila prava?

Prav je toraj imel Kronawetter, ki je za Hausnerjem govoril zoper predlog, in povdarjal, da bi pač glasoval zanj, ko bi imel zagotovilo, da bode druga korporacija bolj nepristransko sodila, kakor državni zbor. Ali ker tega prepričanja nima, ker so sodniki zmirom v kaki politični zvezi in se vsled tega zanimajo za to ali ono stranko, ni potreba

napravljati novega sodišča za preiskovanje in potrjevanje volitev. Coronini naj bi raje nasvetoval postavo, ki bi določevala, kaj se sme in kaj se pri volitvah ne sme goditi, potem še le bi se moglo govoriti o taki posebni sodnji.

Hausner je predlog pobijal pa zlasti s tega stališča, da državni zbor, ki ima jako malo pravic, pač ne more odstopiti ene najvažnejših pravic svojih.

Kronawetterov govor je levičarje hudo pekel, ker jim je očital, da so oni zmirom po svoje obračali volitve, da so ljudem jemali pravice in si jih prilastovali sami sebi. Neusmiljeno se je norčeval tudi iz Jaquesa, čigar knjižuri o tej stvari je očital, da ni zanesljiva in da so marsiktere reči napačno navedene. Med govorom so nekteri levičarji večkrat Kronawetteru klicali, da naj govori zoper desnico, ne pa zoper levico. Po njegovem govoru bila je seja sklenjena.

V torek bo za predlog govoril še glasoviti nemško-pemski poslanec Pickert, potem pa bode ta govorila še Coronini in Jaques. Po nasvetu Javorskega izročil se bo predlog volilnemu odseku, ki je bil v zadnji seji izbran. Osoda njegova pa je že določena; napovedal jo je Hausner naravnost, rekši, da bo odsek reč sicer pretresal, potem pa pokopal za vselej, in le veljava Coroninijeva je vzrok, da se predlog njegov ne bo že zavrgel pri prvem branji. Ta veljava goriškega deželnega glavarja je njegovemu klubiču pridobila tudi dva nova uda, ker sta mu te dni pristopila poslanca knez Hohenlohe in grof Ludwigstorfer.

Jezikovna postava.

Nemški listi pretresajo osodo jezikovne postave, ki jo je ta teden Scharschmid izročil državnemu zboru. Posebno hudo jih peče obsodba českih listov, ki je pa čisto umevna, ako se pomisli, da je ta postava v prvi vrsti obranjena proti Čehom. Pravijo sicer, da načrt samo kodificira, ker je že zdaj v veljavi. Toda on sega tudi daleč čez dosedanjo mero, in ko bi se veljava nemščine določila tako, kakor jo zahteva najnovejši predlog, potem bi rabi vseh drugih jezikov v javnem življenju odklenkalo in noben uradnik bi se ne mogel kaznovati ali prijeti, ko bi se ustavljal še bolj opravičenim zahtevam, ker bi s tem, da bi se posluževal nemškega jezika, ne ravnal zoper postavo. Raba drugih jezikov bi bila toraj prepuščena milosti ali nemilosti uradnikov. Posebnih razgovorov o tem predlogu poslanci desnice med seboj še niso imeli; nemški klub Liechtensteinov bo glasoval za to, da se postava v pretres izroči kakemu odseku, in ravno to bodo storili tudi drugi desnički klubi, ker hočejo pri pretresanju tega predloga jasno povedati, zakaj take postave ne morajo sprejeti.

Tirolci in šolske postave.

„N. W. Tagblatt“ piše, da so se Tirolci za hrptom grofa Hohenwarta pogodili z Liechtensteinovim klubom zaradi osnove novih šolskih postav. To ni res; Tirolci so v Hohenwartovem klubu razložili, kaj hočejo, in so podpore tega kluba zagotovljeni. Ako imajo konservativni nemci Liechtensteinovega kluba prav enake želje, se pač še ne more trditi, da oni s Tirolci na skrivnem delajo nekake zarote. Z vlado o premembi šolskih postav še ni bilo nobenega govorjenja, toraj je tudi to izmišljeno, kar v tem oziru piše gori omenjeni list.

Politični pregled.

V Ljubljani, 15. februvarija.

Notranje dežele.

Scharschmiedov predlog o postavnih določitvi nemščine za državni jezik postal je kit, po katerem sta se oba opozicijska kluba zopet sprijaznila in pobratila. Kakor podučeni krogi trdijo, je ta predlog Chlumeckyjevo delo, in so mu Scharschmieda le memogredé za očeta najeli. Da se sprejel ne bo, če bi ga bil tudi sam — kdorkoli hoče — skoval, dokler je Avstrija še Avstrija in ne pruska pokrajina, je gotovo. Avstrija mora biti od Nemčije in nemškega strahovanja sploh ali popolnoma odvisna, ali pa bode nehala Avstrija biti. Do razgovora v tem smislu ni niti priti smelo. Napad, ki so ga naši sovražniki in Bismarkovi posili-zavezniki na Slovanstvu — tukaj in na Nemškem h krati izvrševati začeli, ni le samo nam namenjen, temveč državi naši, vladarski hiši naši, in pa tudi — veri naši. Vse te štiri reči so v tako tesni zvezi med seboj, da kdor se jedne loti, dela škodo vsem ostalim. Bismarkovec v Avstriji so se pa vseh štirih h krati lotili. Da za našega cesarja več ne marajo, kakor le toliko, kolikor jih k temu veže njihova gnjila podaniška dolžnost, nemškega cesarja pa da ljubijo, s tem so se lani javno hvalili v Draždanih. Da za Avstrijo ne marajo, povedali so že dostikrat tudi v državnem zboru, in dokazali so lansko leto v Bodenbachu, kjer so avstrijsko črno-rumeno zastavo v blato poteptali. Da jim je Slovanstvo hud trn v peti, tega niti dokazovali ne bomo, ker vsak njihov korak, vsak dihlej njihov to dokazuje. Konečno nam je le še dokazati, da so sovražni tudi katoliški veri. Lansko leto je bilo, ko se je eden njihovih petelinov v državnem zboru na Dunaji izrazil, da če si drugače ne bodo mogli pomagati, se bodo otrsli katoliške vere in bodo prestopili k luteranstvu, ali pa k starokatolikom. In res so pričeli ravnokar novo strastno agitacijo proti katoliški veri s tem, da nabirajo po Štajarskem in po drugih nemških deželah ude za jetično starokatoliško versko občino. Mislimo, da se večina državnega zbora s takimi ljudmi vendar ne bo spuščala v daljše razprave, temveč da jim bo kategorično zaukazala: „Molčite izdajice!“

Nemški „Schulverein“ bi imel tudi po Českem praznostoječe šole, če bi njegovi patroni s silo česke dece v taiste ne vganjali. Pritožbe o takem postopanju nemških fabrikantov po Čeah so bile že jako goste po listih čitati. Česki delavec, navadno bogato z otroci obdarovan, nima družega na izbero, kakor: ali svoje otroke, ki družega ne znajo po nemški, kakor jesti, jokati in spat, vse od kraja v nemške šole pošiljati, ktere je „Schulverein“ povsod nastavlil, kjer so tovarne, ali pa službo v tovarni pustiti ter z deco po svetu iti. Da se vsakdo za prvo odloči, je lahko umljivo, kajti življenje je vendar-le za človeka prva reč. Vsled tega se je tudi že zgodilo, da če je kak tak zagrizen tovarnar ta ali oni list tožil, češ, da ni res, da bi on svojih delavcev otroke s silo vganjal v „schulvereinsko“ šolo, je navadno pravdo dobil, ker so delavci iz strahu pred njim, da ne pridejo ob ljubi kruhek, pri sodnji, če tudi s težkim srcem, izrekli, da prostovoljno svoje otroke v nemške šole pošiljajo. Taki slučajni na Českem niso posamični, temveč bolj pogostni, kakor pa bi si morda kdo mislil. Omeniti moramo le še nesramnost, ki jo imajo „Schulvereinci“, da kedar take reči pred sodnijo pridejo, te ondi tajé, kakor gad nogé.

Postava o črni vojski predložila se bode menda ta teden državnemu zboru. Načrt glasi se za obe polovici države enako. Le za Tirole in Predarlško ostane črna vojska tudi v bodočnosti po do sedaj ondi običajnih načelih veljavna. V črno vojsko se bodo pobirali vsi moški od 19. do 42. leta, če so sicer zdravih udov, naj so že bili vojaki ali ne; vpokojeni častniki pa do 60. leta. Delila se bo v dva nabora. V prvem naboru zbrane bodo mlajše moči in dosluženi vojaki. Le-ta nabor pojde, če bo treba,

tudi venkaj nad sovražnika. Drugi nabor pa, ki bo stareje možake obsegal, opravljal bode vojaško službo po posadkah. Sploh pa o črni vojski veljá načelo, kakor o brambovih sploh, da ča bo treba, se tudi iz dežele nad sovražnika pošlje in se bo o tem slučaji za daljši čas v službi oddržala. Glejti si, kaj človek vse na svetu doživi! Namesto, da bi skupna Evropa orožje odložila in mirno ter v bratovski ljubezni med seboj živela, vse svoje moči na to obrača, kako bi se še bolj oborožila kakor je že! Kolikokrat stavili so se v prejšnjih državnih zborih kakor tudi sedaj že predlogi o zmanjšani vojske, sedaj se pa ravno nasprotno godi. Vojska bo postala še večja nego je, z njo pa tudi neizogibljivo davki; kajti ta dva faktorja sta v tako tesni zvezi med seboj, da prvi brez drugega niti mogoč ni.

Pri *hrvatski vladi* se vrše sedaj razprave gledé arondiranja okrajev na podlagi nove upravne organizacije. Pri teh razpravah sodeluje ban, sekijski predstojniki, veliki župani, ki bivajo v Zagrebu, in tudi predsednik deželne zbornice, Mirko Hrvat, in predsednik pri klubu vladine stranke, Vukotinović. Posvetovanja se vrše tudi zaradi arondiranja okrajnih sodnij, ker so v zvezi z organizacijo pravosodja, ki ima priti na vrsto.

Vnanje države.

Z *balkanskega poluotoka* prihaja zmešnjava na zmešnjavo. Razprave, na podlagi katerih bi se bil imel v Bukareštu med Bolgari in Srbi mir skleniti, so se komaj pričele, kar jih je Turčija zopet za nekaj časa prelozila, ker zahteva, da se ji pred vsem predložijo tisti načrti o pogojih novega miru, ki sta jih med seboj določila turški pooblastenec Madjid paša in bolgarski diplomat Gešov. Dokler visoka porta teh načrtov ne bo v rokah imela, tako dolgo o kakih razpravah niti govora ne more biti. Srbija je premirje med drugimi preosnovami tudi za to porabila, da je nekaj nesposobnih častnikov odpravila iz pomenljivih mest v vojni službi in na tista druge sposobnejše nastavila. Posebno je z veliko metlo po generalnem štabu pometala. Skoraj vsa mesta so z novimi močmi napolnjena. Za polkovnike so skoraj tudi vse skozi nove moči imenovane. Razoroževali, pravijo, da bodo pa še le — kedar bodo imeli že mirovno pogodbo podpisano. — Enako oprezna je Bolgarija. Rezerviste, ktere je nedavno še le domu spustila, že zopet k orožji kliče in bode brambove do 30. leta vse v aktivno armado uvrstila. Tudi so že precej živeža v založišču nakopičili, če bode ravno treba zopet kaj več vojakov za več časa skupaj pridržati.

„Journal de St. Petersburg“ potrjuje, da *Rusija* želi direktno razpravljati z velesilami gledé rešenja visokih vprašanj. Konferenca ima samo zabiležiti porazumljenje in sklepati, kako naj se izvede.

Komu bodo koristili izgredi na Angleškem? *Pruski vladi*, kajti sedaj bode večina v državnem zboru za to, da se postava zoper socijaliste raztegne še za dalje časa, potreba tega podaljšanja se bode gotovo povdarjalo. Zakon sam pride ta teden v posvetovanje, a središče ne bode nič kaj vneto podpirati Bismarka, dokler se porazumljenje o cerkvenih postavah ne doseže, a Bismark pa baje hoče razpustiti državni zbor, ako ta odbacne zakon proti socijalistom.

Načrt postave, s katero mislijo *Poljakom na Poznanjskem* popolnoma vrat zaviti s tem, da bode Nemčija za svoje ljudi ondi pokupila poljska posestva, glasi se tako-le: § 1. 100 milijonov mark prepušča se državni vladi na razpolaganje, s kterimi naj skuša v zapadni Prusiji in na Poznanjskem nemštvo nasproti vedno prodirajočemu poljskemu življu vtrditi po tem potu, da pokupi poljska posestva in na nje nemške kmete in delavce naseli. Iz ravno tega denarja naj se poravnajo vsi tisti stroški, ki bodo potrebni za prvo osnovo dotičnih naselišč, za ustanovo novih političnih, cerkvenih in šolskih občin, ki se bodo morale neogibno takoj napraviti. § 2. Nakupljena zemljišča se bodo dajala Nemcem v last, ali pa tudi le začasno v zakup. § 3. Zakupnina in kupnina stekate se obe v zalogo, o kteri je v prvem paragrafu govorjenje. V naslednjih §§ 4, 5 in 6, je govorjenje o posojilu, ki ga bodo nemški naseljenci za prvo potrebo lahko dobili, o aktih, ki se bodo v teh zadevah brez koleka delali in pa da se bode račun o naselovanju Nemcev na poljskih tleh vsako leto dajal pruskemu deželnemu zboru. Za izvrševanje te postave določila se je posebna komisija, o kteri je v § 7. govorjenje. Le-ta komisija je naravnost ministerstvu podrejena.

Še nekaj o *angleških najnovejših izgredih*, kteri so meje prestolnice že prestopili in se je ogenj mpora in javnega nasilstva tudi že mnogo mest po deželi oprijel. Kaj se je v Leicesteru godilo, povedali smo v sobotnem telegramu in nam bode električna žica danes morda novih, še hujskih novic prinesla. Kdo vé, kje bode konec teh homatij na britanski zemlji in kolika bo škoda, ki jo bodo zdvijani rudečkarji provzročili mirnemu prebivalstvu. V Londonu ceni se škoda že sedaj površno nad 50.000 funtov, kar po našem denarju več kakor pol milijona goldinarjev znaša. Kaj imajo delavci od tega? Nič, še manj ko nič, kajti plačevali bodo to svojo razdivjanost z osobno prostostjo, ker jih bodo zaprli, kelikor jih bodo mogli namreč poloviti, da se jim bo črno pred očmi delalo. Mnogo delavcev prišlo je pravici še le po izgredih v roke,

ker so nakradenih reči v zastavo ali pa na prodaj ponujali. Če bodo okradeni trgovci kedar odškodovani, to pa zopet le Bog sam vé; po človeški pameti soditi, nikdar ne; kajti kakor drugi tudi angleški delavec pod milim nebom nima družega, da bi se mu vzelo, kakor k večem po nekaj zanemarnjenih otrok, kterih pa žalibog nihče ne mara.

V *Sudanu* ne bo še miru. Kakor stvar sedaj kaže, se je ondi vsega poprej nadjati le reda ne. Dva emirja ondi sta posebno divja; s tem sta si pa pri ondašnjih mohamedaneih ravno neskončno spoštovanje pridobila. Le-ta dva naslednika Mahdijeva sta: nekdanji zapovednik v Chartumu Valad-el-Negum, ki je sedaj emir v Berberju in pa Dongolski emir Mohamed-el-ker, ki je bil pred Valadom za emirja v Berberju. Oba sta jela ljudi zbirati in pripravljati se na predstoječo hudo vojsko, o kteri slutita, da ju čaka z Angleži in Egipčani. Poslednjih najvažnejša naloga bo pa za sedaj ta, da zadržijo dovoz živeža zbirajoči se druhali. Če se Angležem to posreči, potem si smejo častitati, da so polovico vojske že dobili. Poleg tega jeli so Angleži tesati čolnice, v kterih se bodo po Nilu dalje pomaknili in s kterimi se nadjajo tudi katarakte srečno preplavati. Angleži so jeli svojo pozornost tudi na finančne razmere v Egiptu obračati. Da si za lansko posojilo 9 milijonov funtov šterlingov preskrbé izrednih dohodkov, vpeljali so davek, ki ga bodo morali tudi tujci plačevati, kteri do sedaj niso bili z nobeno rečjo obdačeni. Vpeljali so pa davek na patente; kar bo le tujce bolelo, ki se ondi večinoma z obrtnijo in trgovino pečajo. To je pa še le začetek; hujski davki pridejo kmalo za temi in s tistimi bo konec zlate dobe za Evropejce v Egiptu. Davek lahko vsak doma pod hladnim obnebjem plačuje in mu ni zaradi tega treba v Egipt svoje kože prepekat nositi.

Izvirni dopisi.

Iz *Ljubljane*, 13. febr. Ni še dolgo, kar je „Slovenec“ prinesel telegram z Dunaja, da je opozicija svojo pozornost na to obrnila, da bi se žganje tudi v Avstriji uvrstilo med tiste stvari, ki spadajo pod državni monopol, kakor n. pr. sol, smodnik in tabak. Če je sploh kedar kaka pametna prišla iz levičarskih ust, ta je izvestno taka, da se ji nihče ne bo protivil. To se zná, da bi se morala postava tako napraviti, da bi se ob enem cena žganju toliko podražila, da bi bil peklenski strup, ki nam narod vničuje, zdatno dražji, kakor pa je ktera-koli druga pijača. Špiritovo žganje bi se moralo pa enkrat za vselej in povsod strogo prepovedati. Državi bi ta vpeljava donášala na leto mnogo milijonov novih dohodkov, kteri bi se kmetu lahko pri davkih odpisali in bi narod mesto sedanje dvojne zgube, gmotne in moralne, imel dvojni, da, še tretji dobiček. Le-ta bi bil: 1. Bi delavec ne pogнал vsakega krvavo zasluženega krajcarja po grlu, ker bi žganja ne dobil za slepo ceno, kakor ga sedaj pije, za vino ali pivo bi pa ne zmetal toliko venkaj, da bi se vpijanil, ker bi ga preveč stalo. 2. Bi ga šnops nič več moralno in telesno ne vničeval, če bi se posebno špiritova kuga prepovedala. 3. Bi si kmetje zdatno oddahnili, ako bi se jim na podlagi dohodkov, ki bi jih država za šnops dobila, če bi ga le ona sama prodajati smela, lahko znižali sedaj v resnici neznosni davki. Kakor je videti, bi bil dobiček na vse strani velik. Pri vsem tem pa ne smemo prezreti, da bi naš narod sam pridobil. Kaki korenjaki so hodili v prejšnjih letih od nas na vojsko in navadno so tistih v prvem in drugem nabornem razredu zadosti nabrali. Kako pa je sedaj? Po tretjem in četrtem razredu mora naborna komisija stikati zaradi piškavega s šnopsem zamorjenega naraščaja in še jih s težavo skupaj spravi potrebno število.

Iz *Podrage na Vipavskem*, 13. febr. Včeraj zjutraj smo imeli tukaj žalostno slovesnost. Umrl je naš duhovni pastir č. g. Janez Pogačnik. Ranjki ni sicer bival dolgo časa med nami, kakor tudi njegova starost 44 let ni bila visoka, pač pa obilna v dobrih delih. Prišel je ranjki gospod k nam v to lahko službo, upajoč, da se mu pokvarjeno zdravje popravi v našem kraju, toda od meseca do meseca je vedno hiral in na sv. Lucije dan preteklega leta je še zadnjikrat maševal, pa potem ni več hiše zapustil, dokler ga nismo včeraj spremili v kraj miru. Bil je ranjki gospod mošk značaj, usmiljenega srca, krotkega obnašanja, goreč oznanovalec sv. evangelija, izgleden duhovnik in vrl narodnjak. Ni bil sicer samostojen duhovnik, vendar je dosegel v naši vasi, kar bi mnogi drugi ne bil; po njem navdušeni smo, če tudi sami ubožni, radi skladali za olupšanje cerkve znotraj in zunaj; zidali smo ljubljenu duh. pastirju čisto novo prav primerno stanovanje, ter upali,

da bode še dolgo v njem stanoval ter nam službo božjo opravljal, a božja previdnost je drugače obrnila. Spoštovanje do ranjega gospoda smo skazovali vedno in to tudi v dan pogreba. Bog mu daj večni mir, tolažbo pa njegovim oddaljenim sorodovini!

Lepa duhovska hiša bo zdaj prazna; pač škoda bi bilo, ako bi dolgo tako ostalo; vsaj je Podraga vas v lepem kraju, duhovsko stanovanje na prav ličnem prostoru, od koder je prelep razgled po „rajski“ Vipavski dolini; dohodki duhovnikov niso veliki, pa damo radi vsake reči, ktere pridelujemo. Naj bi se kak častiti duhovnik znašel ter k nam kmalo pastirovat prišel in delat v duhu ranjega g. Janeza!

K pogrebu došli gospodje unkray Nanosa so nam pravili od hude zime in zametov, tega pri nas ni, gledamo sicer sneg na Nanosu in ako se zmoti, da nam „rajsko“ dolino pobeli, se pa kar osramoten v par urah zgubi; v našo ljubo Podrago se pa sneg tudi za par ur ne predrzne priti; svojo zadnjo postajo ima okoli mlina na Sušatu na cesti Rebernici, ktera se v Razdrtem loči od Tržaške ter pelje v Gorico. Res, burja včasih brije, hudo reže, toda le nekaj dni; in ako po zimi pri nas deži, gotovo unkray sivega Nanosa sneži; — smo toraj zmirom na boljem.

Z *Dolenjskega*, 13. febr. Ali so se duhovi umirili in ali je mir in sloga v domači hiši? To velja nekemu kraju na Notranjskem. Mi na Dolenjskem smo brali v raznih časopisih o nesrečah po povodnji na Gorenjskem in Notranjskem; podpore se je za te in une nabralo, med te in une razdelilo, in ni pritožb z Gorenjskega, ni z Vipavskega trga, pač pa grozen krik iz Vipavskega Šent-Vida. Ali je res tako, kot pišeta „Slov. Narod“ in „Edinost“? Ali je pa to naperjena napetost in osobna nagajivost? Mi Dolenjci imamo sočutje za vse, če tudi smo sami ubožni in trpimo za raznimi uimami; če tudi ni taka povodenj nas obiskala; dajemo tudi po možnosti ponesrečenim; ali takega obnašanja, take osobne zagrizenosti ne najdeš povsod. Nam je dobro znano, da e. k. vlada daje svojim uradom in žandarmeriji strogo povelje, preiskati in prevdariti škodo ter jo vestno naznaniti. Ali se mar to ni zgodilo v Šent-Vidu? Gosp. Obreza si je na Dunaji vse prizadeval in dosegel in razdelil lepo svoto, in Vipavci so mu iz hvaležnosti napravili baklado; Šent-Vidci pa ga toliko napadajo in njegovega prijatelja spremljevalca tako nesramno naslavljajo! Može, kam ste zabredli? Kar vi delate z jezikom in peresom, posnemajo vaši mlajši s kamenjem po oknih. Vaš g. duhovnik je pri nas v zadovoljnost delal in pri vas? Kjer se vgujezdi nered, in kdor ga hoče odstraniti, najde zopernikov namesto pomočnikov. Ropot kamenja na duhovniška okna odmeva jako daleč! Gorje osebam in fari, kjer se tako spozabijo! Gotovo tako obnašanje ni niti znamenje vernega krščanstva niti omike.

Od *Žalca*, 10. februarija. (O potovalnih učiteljih.) Naša dežela je do pretečene jeseni imela takozvanega potovalnega učitelja. Ta je sedaj ravnatelj kmetijski šoli v Grottenhofu blizo Gradca. Službe niso razpisali znovič, ker so vprašanje gledé podučevanja v gospodarski stroki nameravali rešiti na drugi način.

Dosedanji potovalni učitelj vlekel je lastno plačo. Zraven istega so podučevali tudi učitelji, ki so nameščeni po gospodarstvenih zavodih v Gradci (vseučelišče), v Grottenhofu in v Mariboru pa okrajni živinozdravniki. Pri tem pa vspehi vendar-le niso bili v povoljnem razmeri s stroški.

Da se pa zadevno vprašanje vgodnejše reši, zbrali so, kakor poročá danes došli „Gospodarski Glasnik“, v ta namen posebno komisijo strokovnjakov, ki so celo reč pretresovali. Vdeleževalo se je pri razpravljanju tudi e. kr. namestništvo in deželni odbor štajarski. Sklepe te komisije je osrednji odbor kmetijske družbe popolnem vzprejel ter na njih podlagi e. k. ministerstvu za poljedelstvo, e. k. namestništvu in deželnemu odboru nasvetoval sledeče točke:

1. Za mlekarstvo naj se nastavi praktičen sirar, za sadjarstvo pa dva praktična sadjarska čuvaja kot potovalna učitelja.

2. O živinorejstvu, splošnem gospodarjenju, hmeljarstvu, travništvu bi pa naj kot potovalni učitelji učili: tajnik kmetijske družbe, družbini inženir za travnike, učiteljstvo deželne kmetijske šole in okrajni živinozdravniki.*)

*) Poročevalec naj omeni, da so se tudi za košarstvo začeli zanimati v Žalcu, Brežicah, sv. Juriji ob železnici, na Slatinah. V podporo tej stroki je kmetijska družba občini Žalski izročila 50 gl. za košarski ali pletarski tečaj.

3. Za vinogradarstvo porabi se za potovalno prednašanje učiteljstvo deželne vinorejske šole.

4. Da se o gori navedenih predmetih tudi v slovenskem jeziku vršijo potovalna prednašanja, mora vsaj eden izmed sadjarskih čuvajev, ki se imata nastaviti, slovenščine biti vešč, za prednašanja o živinorejstvu naj se porabijo slovenščine zmožni okrajni živinozdravniki, o drugih imenovanih strokah slovenščine vešč gospodje na deželnih zavodih v Mariboru in Grottenhofu.

5. Potovalni učitelj za mlekarstvo bodi nameščen na deželni kmetijski šoli v Grottenhofu, in sicer tako, da bode šest zimskih mesecev na zavodu učil, šest poletnih pa kot potovalni učitelj na deželo zahajal.

6. Od dveh sadjarskih čuvajev bodi eden podredjen deželni sadje- in vinorejski šoli v Mariboru, drugi pa deželni kmetijski šoli v Grottenhofu in sicer tako, da mu bode ravnateljstvo dotičnega zavoda tedaj, kadar ne bode čas za potovalna predavanja, drugod delo v njegovi stroki nalagalo.

7. Tri potovalne učitelje za mlekarstvo in sadjarstvo namesti dežela po predlaganji centralnega odbora c. k. kmetijske družbe štajarska, ki se v tej reči porazume s c. k. vlado.

8. Stalno nameščenim potovalnim učiteljem odkazuje potovalno podučevanje centralni odbor po ravnateljstvih dotičnih zavodov; drugim za potovalna predavanja najetim osebam odkaže delokrog njihov kratko le centralni odbor.

9. Predavanja o konjerejstvu bode kakor dosedaj oskrbovalo konjerejsko društvo štajarsko, ona o gozdarstvu pa sekcija za gozdarstvo pri centralnem odboru.

Pri teh nasvetih oziralo se je najprve na to, da bodo za potovalno učiteljevanje na razpolaganje pričakovani denarji komaj ono svoto dosegali, ktera bi za stalno nameščenje potovalnih učiteljev potrebna bila.

Zato je se držalo dosedanje navade in skrbelo za možé, sposobne za potovalno podučevanje, ter se jim bodo nagrade delile za vsaki slučaj posebič, kadar bodo kje podučevali.

Ta navada prilega se tudi željam kmetovalskega prebivalstva in se je večkrat v občinih zborih naše družbe pojavila ter jo utemeljuje tudi to, da čas, kraj, kedaj in kje bi se naj vršila potovalna prednašanja, odločujejo krajevske razmere. Zatoraj jih ni mogoče uvrstiti v določeno vrsto in zavoljo tega vršijo se ob enem časi potovalna predavanja na večih krajih v kar je treba več potovalnih učiteljev.

Domače novice.

(Presvitla cesarica) odpotovala je v soboto proti Reki in Opatiji, od koder se podá v južno Dalmacijo proti Lacrovi in Kotoru.

(V Miramaru) vstavi se spomladi za nekaj dni tudi cesarjevič Rudolf, kadar bode popotoval na svoj grad na otoku Lacrovi.

(Umrl je) čast. gosp. Franc Orlič, župnik Žminjski v 60. letu svoje starosti. Bil je izvrsten dušni pastir in odličen rodoljub. Istri bo to na občutljivo škodo.

(Taksa za diplome) pri povišanji stanu znaša po določbi ministerstva notranjih zadev od 1. febr. 1886 nadalje sledeče: Za povišanje v knježji stan veljá dotična diploma 1620 gld., za grofa 275 gld., za barona 220 gld., za viteza 200 gld. in za navadnega plemiča 165 gld.

(Sokolskega „Jour-fixa“), ki je bil v soboto večer v Schreinerjevi pivarni na sv. Petra cesti, vdeležilo se je precej zdatno število „Sokolov“ in „Slavec“, ki so se prav dobro zabavali med sobojno. Posebno neutrudljivi pa so bili gg. „Slaveci“, ki nikakor niso varčevali z bogato pridobljeno zalogo krasnih slovenskih in hrvaških pesnij, katerih nekatere so vzbujale gromovit plosk po natlačeno polni sobi. Petje so pričeli z nežno pesnico „Oj ti moj dom“, od ktere ga so se kasneje podali na veličastno „Morje adrijansko“, pri kateri divno-krasni skladbi rankega Hajdriha mišlečemu živobojno slike druga za drugo nastajajo pred očmi med tem, ko meni, da mu na ušesa doni divje bučanje kraške burje ob skalnatem obrežji primorskem, kjer imajo peneči valovi svoj divji ples, od ktere ga si malokdaj odpočijejo. Ko si tako premišljeval davno zgodovino adrijanskega morja, zadonela ti je že nova pesem „Na noge braća, sada je čas“, in te je zanesla na gorato zemljo balkansko, kjer si mislil slišati hrabre Bolgare, ki so z velikim navdušenjem

popevali „U boj u boj mač iz toka braćo“, v resnici pa so bili le slovenski pevci, ki se smejo, kar se domoljubja tiče, drzno z Bolgari v jedno vrsto staviti, kajti takoj na to navduševali so nas: „Hajdi v smrt za dom in rod!“ Nikari pa ne mislite, da vrli „Slavec“ poleg jugoslovanskega naše domače petje zanemarja. O kaj šel Kdor je o tem dvomil, prepričal se je kmalo na to, ko so pevci v dve stranki ločeni in v dve sobi razdeljeni zapeli prekrasno: „V gorenjsko oziram se skalnato stran, Triglava blišče se vrhovi“. Da to ni bila poslednja, temveč smo se s Triglava zopet vrnili tjekaj, kjer „Stoji stoji Ljubljana“, Ljubljana lepa vas!“ — nam smete verjeti in da smo se dobro imeli, tudi. S tem naj bo pa za danes sporočila zadosti. —k.

(Slovensko gledališče) v soboto zvečer je bilo zelo slabo obiskano, kar se smé pa pač jako neugodni dobi na rovaš zarezati; kajti bilo je več veselje napovedanih, ktere so več ali manj ljudi od gledališča odvrnile. Igrala se je vesela igra „Cousin Jaques“, z vspehom, ki se pri nas vedno doseže, kadar se kaka salonska igra na oder spravi. Vendar pa igra ni prazna; ima jako zdravo jedro, v katerem se kaže verna žena po eni strani, bratranec Jaka pa kot navidezno poreden in malopriden cvet, ki se s celim svetom pretepa, poleg tega pa vendar le dobro in najpoštenije srce v prsih nosi, če tudi svojim domačim že od daleč smrdi, pa po drugi. Igra je vrh tega tudi še jako podučljiva v tem oziru, ker nam živo pred oči postavlja, kako dostikrat svet največjem hinavcem in malopridnežem s prijazno zunanostjo gradove zaupa, poštenjaka pa, ki svoje prave notranjosti ne skriva za farizejsko krinko, temveč se pokaže, kakoršen je, kar dostikrat hinavci porabijo, da poslednjega še bolj očrnijo, kakor si ga človeška družba že sama slika — pa postrani gleda. Igra se je še nekoliko pred 9. uro završila.

(Major ad honores) postal je stotnik gosp. A. Komel pl. Sočebčan, znani slovenski vojaški pisatelj, ob priliki svojega umirovljenja.

(Častnika pri brambovcih) sta postala kadet nadlovec Josip Devetak, Goriškega brambovskega batalijona št. 74 in podlovec Fr. Spintre v kranjskem brambovskem batalijonu št. 25.

(Razpisanih je) pet štipendij po 300 gld. za učence, ki se hočejo učiti živinozdravništva v c. k. živinozdravniškem zavodu na Dunaji. Prošnje naj se ulože do 1. marca t. l. in je v njih dokazati a) dan in leto rojstva, dalje da ima prosilec vstavljene koze, da je reven in da je dovršil z dobrim vspehom 6. razred kake srednje šole ali pa prvi semester prvega, drugega ali tretjega leta v c. k. živinozdravnišnici na Dunaji. Prošnje se spisujejo na c. k. naučno ministerstvo. Naj bi se naši mladeniči, kogar bi ta stan veselil, pobrigali zanj, kajti prihodnost v živinozdravništvu še mnogo dobrega kruha obeta. Ne le, da dobroizučeni živinozdravniki svoj kruh povsod dobé v občinski, državni, kakor tudi v vojaški službi, se taistim tudi v inostranstvu jako dobre službe ponujajo.

(Na ogled tukajšnjih c. kr. državnih kaznilnic) pripeljal se je iz Gradca c. kr. državni nadpravdnik dr. Leitmeier v petek in si je kaznilnico na Gradu še tisti dan ogledal, v soboto se je pa v Begunje peljal.

(Na mesec dni strogega zapora), poojstrenega vsak teden s postom in na povračilo stroškov, bil je 19. januarja v Celji obsojen ondanšnji mestni uradnik Viljem Oechs, ker je 9. januarja v kavarni Slovenca g. Perca javno razžalil in neotesano dražil, dajavši mu grde primke. Ker je Oechs v tej zadevi že štirikrat poprej v denarji kaznovan bil, ter se sodnja ne nadja, da bi se stari grešnik poboljšal, obsodila ga je v zapor. Lepo je to za mestnega uradnika, ki bi moral v prvi vrsti za red in mir skrbeti po javnih prostorih, da tistega sam kali. Tak človek bi ne smel ostati v javni mestni službi.

Razne reči.

— V katoliško cerkev se je povrnil g. Anton Bartel, duhovnik Praške nadškofije; zadnja 4 leta je bil duhovni pomočnik pri starokatolikih v Warnsdorfu, sedaj je bil pa odmenjen za duhovnika v Ried, na Gorenje-Astrijskem. V karmelitskem samostanu v Lineu je preklical svoje zmote in P. provincial Karmelitov ga je sprejel po naročilu Praškega nadškofa, oprostil cerkvenih kazni in ga zopet sprejel v naročje katoliške cerkve.

— Obsojen sodnik. Praška deželna nad-sodnja je obsodila okrajnega sodnika v Gabloncu, Edvarda Pial-a, ki ni hotel spoznati veljavnega českega pooblastila dr. Čarde v Raudnitz-i, da ima povrniti trošek za rekurz in vloge v 14 dneh, ob enem je razjavila razsodbo okrajne sodnije v Gabloncu.

— Čudne prikazni v naravi. 11. januarja ob pol šestih je prst padala iz podnebnja v mestu Chimbo (Equador) in ob 9. uri je bil potres v Guyaquil-u. 12. jan. so čuli na raznih krajih podzemeljsko otlo bobnenje in najnovejše vesti pravijo, da to še traja. 14. jan. je padal pepel v Guyquilu. Izvedelo se je pa, da je vse to v zvezi s strašnim bluvanjem ognjenika Tungurague, podrobnosti še niso znane. (Dežela Equador je podvržena takim hudim potresom, sicer je pa ena najprijetnijih dežel na svetu, ker je večna spomlad, leži pod ravnikom pa v taki višini, kakor so pri nas najviše gore, od tod tako prijetno obnebeje.)

— Zlata ruda najdena — v Hondurasu (osrednja Amerika). Ekspedicija poslana v republiko Honduras je našla zlato rudo na tolikem prostoru, kakor v Kaliforniji. Kraj, kjer se ta prostor nahaja, je na vzhodu dežele Honduras, kakih 150 milj (angleških) od morja, v poglavitnem vodotočji reke Gnajape, ki je sotočnica reke „Rio-Patuca“. Hodili so za to reko 50 milj na daleko, po nekodi reko odpeljali iz struge in začeli kopati. Šest čevljev na globoko so naleteli na plast ilovice in kremena, v kateri so našli zlate rude od 7—10 dolarjev na kubikmeter; tako razmerje je baje tudi v Kaliforniji. Ali bode to deželi na blagoslov ali pogubo? Pri tej priliki naj povemo, kako je poglavar v Maroki (v Afriki) svoje dni sprejel sporočilo, da je nekdo zlato rudo najdel. Ukazal je poglavar spremi tega človeka, da pokaže najdišče. Spremljevalec ga med potjo vpraša: Si li dobro zapomnil kraj, ali bi ga mogel pokazati. Da, da, odgovori omenjeni človek. Prav žal mi je, reče spremljevalec, a pri tej priči te moram umoriti, da nihče ne izvé za rudo — in da tuje ne pridejo v deželo in nas ne preženó.

Kratek navod o prvi pomoči pri nezgodah.

Spisal dr. Alojzij Valenta.

(Dalje.)

III. Zadušenje vsled vsopenja škodljivega plina ali gaza.

§ 10. Človek se more zadušiti po ogljenem sopuhu in plinu (gazu), ali v kletih, kjer vino, pivo ali mošt vré; ali v zaduhlih hramih in jamah, na pr. pri gnojiščih, dolgo zasutih vodnjakih (štirnah), v rudokopih, v podzemeljskih strugah itd.

Kjer in kadar se kaj takega pripeti, se morajo vsaka okna in vrata na stečaj odpreti, zadušeni iz zaduhlega kraja in izvun vsakega sopuha nesti, ker glavno načelo je, da se pri slehernem po strupenih plinih ali gazih ponesrečenem ali v prostem zraku, ali pa vsaj v zelo prostornih krajih najprvo umetno vzbuja sopenje. Drugo postopanje je kakor pri utopljenih, posebno pa se mora žličica po pravih škropiti z ledeno-mrlo vodo.

Kdor hoče iti zadušencu na pomoč v zaprte hrame ali kleti itd., naj si utakne v usta v jesihu napojeno gobico in naj si jih zaveže z ruto, v mrzlo vodo pomočeno, ter naj popred pije požirek vina ali žganja.

Predno se podá reševalec v take prostore, mora popred v nje spustiti ali gorečo bakljo ali luč, ker, dokler v njih luč ugasne, ktera se v poskušnjo v nje spusti, se ne smé človek v nje spuščati. Zaradi tega se mora poprej v tih prostorih zrak očistiti s tem, da se ali v njih smodnik (pulver) sožgé ali vanje strelja, nad odprtino s slamo kuri ali se mrzla voda kar s škafi v nje vlija. Reševalec se privežete dve vrvi okoli života, kateri se podvežete pod pazduhami, ter se mu dá še posebna vrvice v roke, s katero more znamenje dajati, če treba, da ga izvlečejo.

Ako najdemo posebno zjutraj, v zakurjeni sobi nezavestnega in trdno smrččega človeka, smemo si takoj misliti, da je po ognjenem sopuhu zastrupljen in to tem več, če se najde zaklopnica pri peči zaprta, v peči pa tleče drva ali oglje. Ravno tako nevarno kakor pre zgodno zapiranje zaklopnice pri pečeh so odprte ali nepopolno zaprte ostale plinove cevi, plin se namreč jako hitro razširja in je toraj ne samo ondi spečim nevaren, kjer se ravno plinove cevi nahajajo, temveč tudi za vse obližje.

V prostore, o katerih se misli in kar se takoj po znanem smrdu spozná, da je v njih izhlapil plin, ker niso bile cevi zaprte, se z lučjo ne smé hoditi, ker se plin naglo vname in potem s strašansko močjo in velikim pokom vse razruši.

IV. Zastrupljenje ali otrovanje.

§ 11. Pred vsem se more poizvedeti, s čim je kdo zastrupljen ali otrovan, da se vé po tem ravhati. Bluvanje, hude bolečine v želodcu in trebuhu, ktere tudi pri najmanjšem pritisku še hujše postanejo, dajo soditi, da se je zgodilo zastrupljenje po ostrih trupih, kakor so n. pr. mišica (arzenik), samonet (fosfor), kisline, posebno karbolna kislina in lug. Zastrupljenje po kislinah in lugu se še zlasti na tem spozná, da so ustnice (žnablje) sožgane; pri

omamljeni, smrčecem sopenji in bledenji pa se sme misliti na zastrupljenje po zeliščnih strupih.

Predno pride zdravnik, naj se sploh in takoj poskuša pri zastruplencu provzročiti bluvanje s tem, da se mu segače goltane s peresom in se mu dá piti vode od surovega masla (putra) ali žlemlatih in oljnatih pijač. Posebno dobro dá zastruplencu piti mleko, kolikor ga le more in hoče, ali olje, bodisi katero-koli, kar je še tim boljše, ako bolnik po njem jame bljuvati; to se tako dolgo ponavlja, dokler mine pekočina in drugi prigradiljeji.

Če se je kdo z mišnico zastrupil, je najbolje, da se mu dá milnice (zajfnice) piti; varovati pa se mora kislih pijač.

Pri zastrupljenju z lugom je dobro dati obilo piti razredčenega jesiha; ako se je zastrupljenje po samonetu (fosforju) zgodilo, se ne smejo dajati oljnata sredstva; najboljšo so stvari, po katerih se urokuje bljuvanje in pa obilo žlemlatih pijač.

Pri zastrupljenju po zeliščnih strupih pa, kakor so n. pr. zobnik ali volče jagode, naprstec, makovec ali opij, trobelika ali lajneš, kristavec ali svinjska dušica, norice, tabak in strupene gobe itd., treba je bolnika pripraviti, da bljuje, začigardel naj se mu segače goltane s peresom in se mu dá piti vode od surovega masla, potem pa črne kave in naj se ga tudi s črno kavo klistira; dobre so tudi kisle pijače, kakor: jesih z vodo zmešan ali limonada; na glavo naj se mu pokladajo ledeno-mrzli obkladki in se poliva z mrzlo vodo; na žličico in na mečo na nogah se poklada ženofovega testa itd.

(Dalje prih.)

Telegrami.

Berolin, 15. febr. Gosposki zbornici izročil se je nov predlog o cerkvenih zadevah, ki obsega koncesije, ktere bi vlada katoliški cerkvi napravila. Med drugimi je tudi razpustitev sodnega dvora za cerkvene zadeve.

London, 15. febr. Novi kabinet ima danes prvo posvetovanje. Zveza socijaldemokratov objavila je Gladstonu pismo, da napravi bodočo nedeljo velik tabor, na katerem se bo sklenilo vlado pozivati na pomoč tistim, ki so brez dela.

Umri so:

12. febr. Katarina Šupeve, zasebnica, 40 let, Gospodske ulice št. 9, vodenica.

Tuji.

13. febr.

Pri **Stonu:** Fritz in Holzer, trgovec, z Dunaja. — K. Stuzin, fabrikant, iz Leobna. — Frisch, fuž. ravnatelj, iz Trsta. — Medic, graščak, z Gorenjskega.

Pri **Južnem kolodvoru:** Josip Valešič, zasebnik, iz Pulja. — Mihael Trainer, zasebnik, iz Voloske.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje	Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm	
	opazovanja	zrakomera v mm toplomera po Celsiusju				
13.	7. u. zjut.	738-37	- 2-8	sl. svz.	oblačno	2-00 snega
	2. u. pop.	738-37	+ 0-4	sl. svz.	oblačno	
	9. u. zveč.	738-52	- 1-8	sl. svz.	oblačno	
14.	7. u. zjut.	737-87	- 1-6	sl. zp.	sneg	0-00
	2. u. pop.	737-71	+ 3-2	sl. jvz.	oblačno	
	9. u. zveč.	738-20	- 1-0	sl. jvz.	oblačno	

V soboto celi dan oblačno, ponoči je šel sneg. Srednja temperatura - 1-4° C., za 1-0° pod normalom. V nedeljo oblačno in južno vreme. Srednja temperatura + 0-9° C., za 1-2° nad normalom.

Dunajska borza.

(Telegrafično poročilo.)

15. februarja

Papirna renta 5% po 100 gl. (s 16% davka)	84	gl.	55	kr
Sreberna „ 5% „ 100 „ (s 16% davka)	84	„	85	„
4% avstr. zlata renta, davka prosta	113	„	50	„
Papirna renta, davka prosta	102	„	25	„
Akcije avstr.-ogerske banke	869	„	—	„
Kreditne akcije	298	„	75	„
London	126	„	50	„
Srebro	—	„	—	„
Francoski napoleond.	10	„	03 1/2	„
Ces. cekini	5	„	94	„
Nemške marke	61	„	85	„

Od 13. februarja.

Ogerska zlata renta 4%	102	gl.	70	kr.
„ papirna renta 5%	94	„	15	„
Akcije anglo-avstr. banke	200	gl.	113	„
„ Länderbanke	114	„	40	„
„ avst.-oger. Lloydja v Trstu	627	„	—	„
„ državne železnice	263	„	50	„
„ Tramway-društva-velj. 170 gl.	206	„	25	„
4% državne srečke iz l. 1854	250	gl.	128	„
4% „ 1860	500	„	140	„
Državne srečke iz l. 1864	100	„	171	„
„ 1864	50	„	170	„
„ 1864	100	„	177	„
Kreditne srečke	100	„	177	„
Ljubljanske srečke	20	„	20	„
Rudolfove srečke	10	„	20	„
Prior. oblig. Elizabetine zap. železnice	116	„	50	„
„ Ferdinandove sev.	106	„	—	„
5% štajerske zemljišč. odvez. obligac.	104	„	—	„

Izdajatelj in odgovorni urednik Josip Jerič.

Bolezni vsake vrste, posebno pa bolelni živci, epilepsija, slab želodec, zvonjenje in trganje po ušesih, slab posluš, bolezen v glavi, migrena, bledica in hromost ozdravljajo se na slavnoznani zasobni kliniki „Freisal“ v Solno-gradu. Pri bolnikih, ki so boleli na pljučih in pri nadušljivih dosegli so se ondi že v štirih tednih čudoviti vspehi. Kdor želi več zvedeti, obrne naj se na omenjeno kliniko in priloži marko za odgovor. (9)

Žalostnim sreem naznanjam prijateljem in znan-
cem, da je velikaletni prijatelj čast. gospod

JANEZ POGAČNIK,

duhovnik v Podragi na Vipavskem,

po dolgi in mučni bolezni, previden s sv. zakramenti za umirajoče v 43 letu svoje starosti dne 10. t. m. zjutraj umrl. Za blago sočutje med boleznijo in po smrti se v imenu prežalostne sorodovine vsem lepo zahvalujem ter umrlega gospoda v molitev priporočujem.

Hrenovice, 12. februarja 1886.

Dr. J. Sterbenc.

Prodaja posestva.

C. kr. okrajno sodišče v Sevnici za Savo dovoljuje, da se 1600 gl. vredno, neobteženo posestvo, ki obsega zidano hišo št. 88, s kletjo, v trgu; mali vinograd, njivo, pašnik in gozd, na prostovoljni javni dražbi

27. februarja t. l.

dopoludne od 10—12 ure pri imenovanem sodišču za izklicnalno ceno 800 gl. ali pa čez odda. Dražbeni pogoji itd. se zamorejo v uradni pregledati. Kupci se uljudno vabijo k udeležitvi dražbe.

Homeriana-čaj,

po zdravnikih priporočeno, izvrstno sredstvo

proti

bolezni na pljučih in na vratu (jetiki, naduhi in boleznij v krlju [Kehlkopf]).

Iznenadljivi so vspehi! (17)

Knjižica o tem razpošilja se zastonj.

Zavitek čaja velja 1 marko 20 vinarjev.

Edino pravega ima

A. Wolfsky,

Berlin N., Weissenburger-Strasse Nr. 79.

V „Katoliški Bukvarni“ v Ljubljani

(7) se dobiva

Okrožnica

Njih Svetosti papeža Leona XIII.

krščanski uravnavi držav.

Obsega 32 strani v osmerki in velja 6 kr., kdor jih naroči več skupaj jih dobi še ceneje.

V Katoliški Bukvarni v Ljubljani

se dobiva knjiga:

„Ne v Ameriko!“

Spisal Jak. Aléšovec.

Cena 1 gl., po pošti 5 kr. več.

V „Katoliški Bukvarni“ v Ljubljani je dobiti:

DUHOVNO PASTIRSTVO.

Slovenskim bogoslovcem in mašnikom

spisal (5)

Anton Zupančič,

profesor pastirstva.

- I. del (oseba pastirjeva, homiletika, katehetika) stane 1 gl. 20 kr., po pošti 1 gl. 30 kr.
- II. del (splošnja liturgika, ljudske pobožnosti, brevijar, sv. maša) velja 95 kr., po pošti 1 gl. 5 kr.
- III. del (sv. zakramenti) velja 1 gl. 5 kr., po pošti 1 gl. 15 kr.
- IV. del (zakramentali, duhovno vladanje, pirsarnaška opravila) stane 60 kr., po pošti 65 kr.

Cena celi knjigi 3 gl. 80 kr.

Piccoli-eva esenca za želodec.

katere pripravlj.
G. PICCOLI, lekar v Ljubljani.

Ozdravlja kakor je razvidno iz zahvalnih pism in zdravniških spričeval boleznij v želodcu in trebuhu, bodenje, krč, želodečno in premenjavno mrzlico, zabasanje, hemerolide, zlatenico, migreno itd. in je najboljši pripomoček zoper gliste pri otrocih.

Pošilja izdelovatelj po pošti v škatljicah po 12 steklenic za 1 gl. 36 novc. Pri večem številu dobi se primeren odpust.

Cena eni steklenici 10 kr.

Gosp. Gabrielu Piccoli-ju, lekarju v Ljubljani.

Na zahtevanje potrjujem, da sem Vaš evret za želodec, kojega deli so mi dobro znani, v velikih slučajih vsepošno rabil proti boleznim v želodcu in zlati žili. Ljubljana, mesec januar 1884.

(30) *Dr. Emil vitez pl. Stöckl,*
c. k. vladni svetovalec in deželno-sanitetni poročealec.

Podpisani potrjuje, da ima želodečna esenca ljubljanskega lekarja Piccoli-ja hitre in prečudne zdravilne moči. Z njo ozdravelo je mnogo ljudi moje in sosodne župnije; komaj preteče dan, da ne bi kdo prišel k meni, ki me prosi za jedno steklenico želodečne esence, kojih imam vedno nekoliko pripravljenih.

A. Wlassich, župnik-kanonik. Plomin, Primorsko.

Antirrhéumon, najboljšo zdravilo proti prehlajenju, kostobolji, hromoti delavnih čutnie, bolečinam v križi in v prsih, prehladnim bolečinam v glavi in v zobeh. Steklenica 40 kr.

Pastile santoninske; (kolesci zoper gliste izkušeno zdravilo zoper gliste, škatljica 10 kr., 100 košek. 50 kr. 1000 košek 4 gl. 2000 košek. 6 gl.

Salicilne pastile proti prehlajenju najboljši pripomoček proti davici (difteritis), pljučnim, prsnim in vratnim bolečinam, zoper kašelj in hripavost, škatljica 20 kr.

Zeliščni prsni sirop. Ta iz zdravilnih zelišč izdelani sirop se rabi z najboljšim uspehom proti vsem prsnim in pljučnim boleznim, zasliženju, kašlju, hripavosti, dušljivem kašlju itd. Odraščeni naj vzamejo 3 do 4 žlice vsaki dan, otroci pa toliko žlice. Steklenice 36 kr.

Tu navedena, kakor vsa druga zdravila se

zmiraj sveža dobé

v lekarni

G. Piccoli-ja

„Pri Angelu“

v Ljubljani,

na Dunajski cesti,

kjer se naročila takoj po pošti proti porzetji izvršujejo.

V Katoliški Bukvarni v Ljubljani se dobiva nova knjiga:

STAVBINSKI SLOGI,

ZLASTI KRŠČANSKI,

NJIH RAZVOJ IN KRATKA ZGODOVINA,

Z DODATKOM

O ZIDANJI IN POPRAVLJANJI CERKVA.

(15) V tekstu 145 slik in 40 tabel s 305 slikami.

Spisal

J. FLIS,

špiritual v knezo-škof. duhovenskem semenišču.

Vsa knjiga obsega 33 pól v četvorki in velja 6 gl. 50 kr.

Tisk „Katoliške Tiskarne“ v Ljubljani.